

Faremní zápisník

1. zimní putování

Uskutečnilo se 15.-16.12.2007, tedy v opravdu předvánočním čase. Největším štěstím bylo, že v pátek přestalo pršet a v noci na sobotu nasněžilo, takže zima, jak má být. Zúčastnily se dvě jezdkyňe - Lenka a Eliška, které jsou našimi zákaznicemi od začátku působení ve Volenicích. Jako doprovod jela Jana Ottová, já musela na poslední chvíli přijmout roli zásobovače.

V sobotu ráno holky připravily koníky - Violku, Bihara a Lupínka a chystaly se vyrazit na dalekou cestu na zámek Skalice, leč člověk mívá...:-). Lenkou vybraný společník Lupínek měl více energie než Lenka a z mladistvé rozvernosti ji opustil na první louce. Lenka samozřejmě "vyměkla" a koně si vyměnila, takže jela nakonec na Vulkánovi. Zbytek cesty ale proběhl dobře a skupinka dorazila na zámek ještě za světla. Koníci se ubytovali ve výběhu a holky v zámeckém apartmánu, kde se navečeřely a odpadly do postelí.

Aby byl každý den lehce pikantní, podařilo se holkám společně zabouchnout klíče ve dveřích apartmánu a zůstaly stát po snídani na chodbě. Bohužel nebylo možné jiné řešení, než přerezat panty - sehnat v neděli dopoledne před Vánoci zámečníka je úkol hodný Saturnina, leč Monika Míčková ze zámku se jej ujala statečně a úspěšně. Po otevření komnaty připravily holky koníky a vyrazily směr Volenice. Tam dojeli všichni v pořádku, koníci se těšili na věču, holky na teplo, přeci jen je to v zimě jinačí než přes léto:-). Na farmě je vyzvedl Lenčin tatínek a odtransportoval do tepla domovů.

29. 10. 2007

Informace pro všechny, kteří znají Hanku Kotálovou a jejího Fíka. Dne 14.10.2007 ve 3:26 hod se jí a Pavlíkovi (ne Fíkovi) narodil syn Kryštof. Tak se na jejich počest pořádně napijte 🍷. Pár foteček Kotálovců nového přírůstku najdete v centrumácké fotogalerii farmy.

8. 10. 2007

Srdečně všechny zdravím po létě, konečně jsem se dostala k výsledkům fotosoutěže. Vzhledem k letošnímu malému množství zúčastnivších se „fotografů“, bylo rozhodování o mnoho snadnější, než v předešlých letech. Proto i kategorie pro posuzování zůstala jen jedna. Některé fotky umístěných autorů, ale i spoustu jiných, najdete v novém fotoalbu na Centru, na adrese: <http://fotoalba.cz/Farma.Mefisto>. Jako vždy mám připravené hlavně jezdecké ceny, v případě, že si je nemůžete, či nechcete vybrat, je v záloze i nejezdecká varianta. O ceny je nutné se přihlásit nejpozději do konce října, vybraní jezdeckých hodin musí proběhnout do konce března 08!

- 1.místo – Lucie Sikorová – 4 hod vyjížd'kové, 2 hod výcvik**
- 2.místo – Martina Křečková – 3 hod vyjížd'kové, 1 hod výcvik**
- 3.místo – Tereza Kuchtová – 2 hod vyjížd'kové**

(hodiny jsou přenosné i na jiné osoby) Přeji příjemný podzim a fotografkám gratuluji 🍷.

27. 9. 2007

22. – 23.9. Putování na zámek Skalice

Po letní putovací pauze nás čekal další víkend na koňských hřbetech. Na akci odjíždělo šest dvojic – Viola + Já, Bihar + Hanka Mayerová, Lupínek + Jitka Hrušková, Vulkán + Valerie Štětková, Bazalka + Klára Křížová, Dominik + Liběna Svobodová. Již od sobotního rána bylo počasí téměř ukázkové. Lehká mlha, která se povalovala po okolí a nad ní prosvítající sluníčko, slibovali podařený podzimní den. Než se nám podařilo připravit koníky a vypravit se na cestu, bylo čtvrt na dvanáct...

Sobota – vyjeli jsme přes Ohrazenice, dále pak na Bloudím, do Strašic. Po projetí Strašic nás v údolí u mlýna čekal oběd. Když holky naplnily žaludky plněnými bagetkami, zapily to vínem a trochu vytrávily, vyrazily jsme dále. Po obědě následoval dobrodružný průjezd kukuřicí pod Hoslovicemi – v některých účastnicích zanechal opravdu silné zážitky. Pak již jen projet Hoslovice, podívat se k Hoslovickému mlýnu, který je v kompletní rekonstrukci. Z Hoslovic vede cesta po značené jezdecké stezce do Čestic a do Krušlova. Na loukách před Česticemi se podařilo Valerii opustit Vulkánovo sedlo. Při výjezdu z lesa měli velkou mezeru, Vulkán se rozhodl ji doběhnout a doběhl spíš Valerii, naštěstí se jí nic nestalo, jen helma lehce utrpěla nárazem na zem. V Krušlově opouštíme jezdeckou stezku a vydáváme se přímým směrem po loukách z kopce do Dolan, průjezd kravskou ohradou (naštěstí bez krav), přejezd silnice a jsme v Bohumilicích! Na zámek jsme přijely v půl sedmé. Liběna s Valerií a Klárou se již těšily na svůj zámecký apartmán, postupně jsme všichni navštívili sprchu, paní masérku (je úžasná a na zámku se s ní dá domluvit téměř kdykoliv!) a pak už jen večere – grilované maso, brambůrky, zelenina etc. A pak? Hurá do spacáků, postelí či ohrady?

Neděle – po osmé hodině ráno jsme se nasnídaly, pobalily věci a vyrazily směr domov. Zpáteční cestu jsme jeli z větší části stejnou, u některých účastnic lehce hrozil kolaps jednotlivých částí těla. Pro změnu Valerii se podařilo skolit, teď již i Vulkána na zem, oba jsou ok. Lehce humorně dramatická situace nastala ve chvíli, kdy jezdecká stezka za Krušlovem vedla přes ohradu plnou krav. z koníků jsme sesedly, já vzala k violce i Vulkána, Valerie otvírala a zavírala branku a ohradu jsme chtěly pokud možno rychle a nenápadně proběhnout. Bohužel se nepodařilo. Krávy se s nadšením sobě vlastním sešikovaly a vyrazily směr my... až na Lupínka, který se Jitce vytrhl a porazil ji na zem, to všichni koníci ustáli. Ale nohy se nám po opuštění ohrady klepaly asi všem. Musely jsme si tedy okamžitě zlepšit náladu obědem – těstovinovým salátem s kuřecím masem a zeleninou. Pak již jen cesta domů...

27. 9. 2007

14.9. vyšetřil MVDr. Kotek Bazalku a potvrdil její březost, v květnu se tedy můžeme těšit na hříbátko!

27. 9. 2007

29.8. Nový přírůstek na farmě - Garry Gyz

Po úterní dohodě k nám ve středu po poledni přivezla Monika Míčková kobyliku Akhalteke partbred, která patří naší bývalé člence, Kláře Marešové. Kobylika (Bára), byla ustájena v Nišovicích u Volyně, vzhledem k tomu, že Klára odchází na jezdeckou akademii do Mariánským Lázní, přesunula Báru k nám. První den byla kobylika odděleně od ostatních, skamarádili jsme ji jen s Alim. Postupně se od čtvrtka začleňovala do stáda. Vypadá to, že bude v pohodě a že ji koníci přijali dobře. (fotky nové kobyliky, stejně jako všeho ostatního, najdete v našem novém fotoalbu na Centru, odkaz na stránkách).

27. 9. 2007

11.8. – vytrvalostní závody v Mníšku pod Brdy, soutěž KP na 30km

Kvůli nemoci byla Vločka jediná, kdo mohl na závody odjet. Bohužel před nimi moc netrénovala, ale i přesto běžela nadšeně a s plným nasazením. Trasu o délce 30 km uběhla za 2 hod 04 min, bohužel jí pak trvalo delší dobu uklidňování a tím se posunula na desátou příčku. Avšak čas samotné jízdy měla nejlepší. Nezbyvá tedy, než se těšit, až bude jezdit klasické dostihy a ne kvalifikační předkola, při odpovídajícím tréninku by mohla mít nezanedbatelné šance.

V sobotu brzy ráno jsme naložili Vločku na přepravník a vyrazila spolu s mým bratrem do Mníšku pod Brdy. Já a Kachna jsme jely autem za nimi – do jednoho vozu bychom nenaskládali všechny věci, kromě toho jsme vezli granule, jako sponzorský dar do soutěže. Po příjezdu, pokusu o vyčištění Vločky do její původní – bílé barvy a zjištění všeho potřebného, jsme se vydali na veterinární kontrolu. To byl již náš tým o kousek větší – přidala se Hanka Mayerová, která na nás na Mníšku čekala. Pak následovaly dvě dlouhé hodiny do startu. Mezitím odcházeli postupně na trať koníci z vyšších soutěží. Vypadalo to na celkem příjemné počasí, atmosféra byla moc prima a během předstartovní „horečky“ dorazila ještě Hanka Fojtíková a Jitka Hrušková.

Už se to pomalu blíží, koníků v zázemí závodu ubývá a... Start!“ vločka vyráží na svůj první závod – KP na 30 km, není to asi zrovna soutěž pro její bojovné srdce a rychlé nohy, ale snad dokončíme! Celý závod běžela s velkou chutí, držela se koníků z vyšších soutěží, jednou jsme díky jednomu z nich zabloudili... ale jen kousek. Trať byla relativně náročná, čekala nás velká stoupání a sestupy, dle ostatních závodníků byla kamenitá. Vločka ji celou absolvovala bez podkov a na podklad si nestěžovala – asi to tedy nebylo tak hrozné, nebo jsou snahy o úpravy kopyt opravdu podařené.

Asi pět kilometrů před cílem bylo jasné, že tempo, které jsme nasadily je pro KP dost rychlé, ale přesvědčujte koně, po kterém chcete v . Cílem jsme Atréninku neskutečně prodloužený klus, že teď má jít pomalu projely 2 hod 4 min po odstartování, veterinární kontrola musela počkat cca 16 min. byť tedy s nejrychlejším časem dojezdu, posunuly jsme se na 10 místo. Myslím ale, že to, co

jsme potřebovali vědět, jsme se dozvěděli! Vločku závody baví, běžela s obrovskou chutí a zápalem a mohla by mít naději, být kvalitním, vytrvalostním koněm. Podaří – li se s ní trénovat tak, jak jsme zvládali, než všichni koníci onemocněli, bude velkou nadějí našeho klubu.

26. 9. 2007

8. turnus – děti, 12. – 18.8.

Doprovod do třetice Kachna, účastnice: Lucka Palkosková, Anežka Stráníková (ano,), Christine Kuo, Hanka Macháčková a Klára, (ano, čtete správně, je to sestra Kachny) Samohejlová. Na pobytu proběhlo vše bez jakýchkoliv výraznějších komplikací a konec léta se nám tedy začíná nezadržitelně a příjemně blížit!

9. turnus – děti, 19. – 25.8.

Doprovod dělá, stejně jako na začátku léta, Hanka Fojtíková, pomocnice u koní stále Martina B. a s ní Jitka Hrušková. Účastníci jsou: Lucka Palkosková, Míša Pokorná, Blanka Švábová, Kristýna Lišková a Karolína Benešová. Bohužel byl malý Péťa předešlý týden v Praze a z jeslí přivezl nějakou moc prima střevní chřipku. Prošli si tím všichni účastníci, našťastí nikoho neodrovnala na déle, než jeden den. Kromě této nepříjemnosti proběhlo vše v pořádku a bez komplikací.

10. turnus – děti, 26.8. – 1.9.

Do konce léta tu s námi vydržela Hanka Fojtíková, účastnice byly 4 – Maruška Pospíšková, Tereza Pospíšková, Martina Křečková a Petra Prouzová. U koníků pomáhala Martina B. s Luckou Palkoskovou. I tento turnus byl poznamenán předešlou střevní virozou. Přes naši veškerou snahu to opět postihlo všechny účastníky. Holky odjížděly o něco později domů a ještě v sobotu dopoledne jezdily na koních.

26. 9. 2007

5. turnus – kvůli nemoci koní pouze 2 účastníci – 22. – 28.7.

Hanka Mayerová doprovázela na tomto pobytu Karin Tolgyesiovou a Míšu Jiráčkovou. Všechno proběhlo v pohodě, v úterý již byli všichni koníci bez antibiotik a dostávali pouze sirup na kašel. Jen Ali pořád nebyl úplně fit, strašně zhubl, nechtěl žrát a zhnisaly mu mízní uzliny – ty jsme mu s doktorem prořízli, každý den proplachovali, nadále píchali antibiotika... Celý týden nám s prací okolo koníků pomáhala Jitka Hrušková.

6. turnus – děti, 29.7. – 4.8.

Všichni koníci, až na Aliho, jsou již naprosto ok. Na pobytu jsme měli 7 holek – Lucka Sikorová, Tereza Kuchtová, Edita Neumannová, Adriana Rybárová, Zuzka Lánová, Věra Hojdarová a Monika Chybová. Doprovod holkám dělala Katka Stráníková - Kachna Poslední tři byly méně zkušené jezdkyňe, jezdily tedy samostatně. Lucka Sikorová jezdila převážně jen na jízdárnu, zbytek velkých holek jezdil naopak jen ven. Malé holky střídaly jízdárnu s terénem. V druhé polovině týdne dostal Ali nová, silnější ATB, které jsem mu píchala již i.v. vypadal hodně špatně a ještě hůř se asi cítil... Kromě toho se pravděpodobně někomu podařilo vyčistit špatně Lupínkovi kopyta a pořídil si kvalitní záněť, čímž byl vyloučen z provozu po zbytek léta.

7. turnus – děti, 5. – 11.8.

Doprovod opět Kachna a pomocnice Martina B. (která zde zůstává až do poloviny září), účastníci – Lucka Sikorová, Zuzka Labancová, Veronika Gorglová, Katka Hrochová, Daniela Malířová, Hanka Jarešová a Katka Babická. Poprvé se stalo, že se někomu na pobytu nelíbilo natolik, že se

nechal odvézt domů. Katka Babická již v neděli večer volala domů, a aniž by nám cokoliv řekla, nechala se v pondělí odpoledne odvézt. Maminka přijela a bez vysvětlení Katku odvezla. Jinak proběhl pobyt v pohodě, jen kozlíci dodělali dílo zkázy a opět zničili stany. Již si podepsali svůj ortel smrti a brzy si na nich pochutnají v Nezamyslicích v hospodě!

11.8. – závody v Mníšku pod Brdy

Kvůli nemoci byla Vločka jediná, kdo mohl na závody odjet. Bohužel před nimi moc netrénovala, ale i přesto běžela nadšeně a s plným nasazením. Trasu o délce 30 km uběhla za 2 hod 04 min, bohužel jí pak trvalo delší dobu uklidňování a tím se posunula na desátou příčku. Avšak čas samotné jízdy měla nejlepší. Nezbyvá tedy, než se těšit, až bude jezdit klasické dostihy a ne kvalifikační předkola, při odpovídajícím tréninku by mohla mít nezanedbatelné šance. (podrobněji v dalším příspěvku)

26. 9. 2007

Letní tábory 2007

1. turnus – děti, 24. - 30.6.

Na pobytu byly čtyři účastnice, Lenka Horniecká, Tereza Němcová, Augustina Micková a Majdalena Řepková. Jezdecký doprovod pro tento pobyt dělala, jako vždy skvěle, Hanka Mayerová. Holky nechtěly moc chodit na jízdárnu, tak trávily většinu týdne v terénu. Dopoledne chodily tak na 1 ½ hod na vyjížděku a odpoledne na další cca 3 hod. Týna na našem pobytu seděla na koni poprvé a bez problémů zvládala vyjížděky ve všech chodech s ostatními holkami. Pád nebyl během tohoto týdne ani jeden, jen Týna jednou sklouzla z koníka. První turnus jsme přežili všichni, koníci i účastníci, hurá do dalších pobytů!

2. turnus – dospělí, 1. – 7.7.

Jitka a Alena Hruškovy, Martina Bartáková a Hanka Vévodová a Hanka Fojtíková, jako doprovod, to bylo osazenstvo druhého týdne ve Volenicích. Holky jezdily, jako o život. Hanka chodila převážně jen na jízdárnu, Jitka se k ní v druhé polovině týdne přidala také. Jedinou významnou a výraznou událostí tohoto týdne byly Ájiny osmnáctiny, které jsme oslavili několika drobnými dárky a super dortem

3. turnus – malé děti, 8. – 14.7.

Tento turnus opanovaly malé holky, které zde byly již zčásti vloni. Jednalo se o Žanyнку a Báru, doplnila je Linda Procházková, Pavlínka Chladová a Ema Hojdarová. Na poslední chvíli se k pobytu přidala Eliška Skarolková a Lenka Majerová – tedy větší a ostřílenější jezdkyňe. Doprovod zůstal stejný, jako minulý týden – tedy Hanka F., na pomoc jí zde zůstala ještě Martina Bartáková. U některých koníků se začala slabě projevovat viróza, kterou přivezly Vločka s Violkou z připouštění.

13.7. se u nás zastavila na dalším tréninku Michaela Schimak, na jízdárnu šla Hanka F. s Vločkou a já s Alim. Violku jsme vzaly na práci na dvou lonžích. Vločka dostala obrovskou pochvalu za zlepšení od minulého tréninku. Pobyt byl zakončen trochu humorně, a to tím, že při konečném loučení počůral Ronald Lence M. nohavici a musela jet domů omotaná v osušce.

4. turnus – děti, 15. – 21.7.

Jediný pobyt, na kterém jsme zde měli kluky, byli dokonce 4! Jednalo se o Ondru Kubíčka, Tomáše Přeučila, Tomáše Malínského a Sašu Vanderpoola, doplňovaly je tři slečny – všechny Terezy – Kubíčková, Frimlová a Černochová. Doprovod dělala Jana Ottová. Od začátku pobytu nebyli koníci úplně fit, vše to bohužel vyvrcholilo 18.7., kdy umřel náš nový koník Lojza. Tato skutečnost bohužel částečně poznamenala chod celého pobytu. Všichni koníci dostávají antibiotika a bojují s hřiběcí, kterou nás obdarovali. Nejhorší ze všech je na tom Ali, ale ani ostatní koníci/Ana připouštění nejsou použitelní. Jediní, kdo vydrželi nápor nemoci, jsou Vulkán a Bihar.

11/2006

Založení JK Mefisto: v listopadu jsem poslala na MV k registraci stanovy JK Mefisto o.s., pokud byste se chtěli stát členy našeho klubu, kontaktujte mě po mailu, ráda všem sdělím podmínky. Lze se k nám zaregistrovat jako řádný člen nebo si u nás přihlásit jezdeckou licenci. Takže zájemci o členství v našem sdružení, máte šanci!

3.-5.11.2006

Soustředění s Michaelou Schimak: drezurní soustředění se konalo u Nýrska v pensionu St. Leonhard. V pátek před polednem přijela do Volenic Eva s Herou, v poledne nás vyzvedl „pan dopravce“, po dlouhém přemlouvání jsme naložili Heru a pak Violku a miminko a vyrazili jsme směr Klatovy. Cesta proběhla v pohodě, i přes malé bloudění jsme dorazili včas. Každý den nás čekala hodina super výcviku. Pension byl úžasný, prostředí pro ježdění ještě úžasnější. Krásně jsme si užili super halu, výborné jídlo, bazén i příjemné pokoje.

Soustředění se zúčastnilo 8 jezdců, někteří na vlastních koních, několik jich bylo půjčeno pořadatelem. Violka dostala pochvalu za nádherný klus, tak alespoň nějaká pozitivní informace na vyvážení mých jezdeckých neschopností... Paní majitelka i veškerý personál vyšel všem vstříc a vytvořili příjemné prostředí. Doufám, že se tam brzy sejdem znovu. Pokud byste měl někdo zájem zúčastnit se dalšího soustředění na jedné z našich arabek, stačí se včas ozvat nebo sledovat web, určitě informaci s předstihem zveřejním.

V neděli jsme unavené odjížděly domů – po dlouhém nakládání – nečekaně Hery. V

Horázdovicích jsme při zpáteční cestě píchli kolo přepravníku. Bohužel pan řidič neměl vhodný hever... nakonec nás zachránil jeden z místních řidičů. Kolo bylo vyměněno, aniž bychom museli vyložit koně, které bychom asi už po tmě nenaložili...

Hurá, jsme doma! Violka se najedla, já také a honem do postele...

22.10.2006

Seminář doteků TTouch s Renatou Malou: v neděli 22.10., se na farmě sešla skupinka jedenácti jezdců/majitelů, kterým záleží na zdraví a pohodě jejich koní. Probíhal zde seminář vedený paní Renatou Malou, zaměřený na doteky TTouch. Metoda práce s koněm propracovaná Lindou Tellington-Jones, založená na buněčné inteligenci, kterou Renata Malá již šestým rokem na občasných seminářích vyučuje, zaujala všechny přítomné.

V devět hodin ráno začali účastníci, za ne zrovna nadějného počasí, přijíždět na farmu. V půl desáté přivítala paní Malá všechny zúčastněné a zahájila seminář. První část probíhala v klubovně a jednalo se o teoretickou přípravu na práci „na koních“. Účastníci se dozvěděli historii této metody, způsob vedení jednotlivých doteků a principy této práce. Když byli všichni přítomní vzájemně „ohmatáni“ a na vlastní kůži (v pravém slova smyslu) vyzkoušeli jednotlivé doteky, vydali se ke koním. Na farmě jsou ustájeni huculové a Shagya Arabi, ti první byli zvoleni jako

nejvhodnější výukový materiál. Ještě před polednem zopakovala Renata všem přítomným veškerou práci na živém koni – občas i koze a následoval krátký čas pro dotazy účastníků. Po psychicky (díky chladnému počasí i fyzicky) náročném dopoledni čekal na všechny přihlášené teplý oběd a trocha odpočinku. V zápalu debat na probíraná i neprobíraná témata bylo velmi náročné navázat odpoledním programem. Většinu účastníků se ani nechtělo, zvednou po dobrém obědě z židlí. Ale krásné počasí nakonec všechny vylákalo na venkovní jízdárnu, kde měli šanci zpracovat veškeré informace do reálné představy. Na třech faremních huculech a jednou soukromém kříženci haflinga začaly pracovat dvojice až trojice zarputilých

„maserů“. Koníci během práce usínali, zatímco lidé okolo nich bojovali s chobotnicí, obláčkovým leopardem nebo krajtou. Nálada byla výborná a dle reakce koní měli lidští kursisté velký úspěch. Když už všichni koníci spali a lidé začali přicházet o koncentraci, předvedla Renata pár zajímavých nápadů na práci se soukromým koněm, který má pohybové problémy. Docílila tím mírného probrání účastníků, které pak nechala na závěr ještě jednou vyzkoušet všechny probrané doteky na huculech. Kolem 15 hod se účastníci začali rozjíždět zpět do domovů.

Nezbývá tedy, než poděkovat Renatě za skvěle vedený seminář a všem účastníkům popřát mnoho úspěchů v práci s jejich koníky. Snad jim akce umožnila nahlédnout do dalšího zákoutí komunikace s koněm a inspirovala je k dalšímu zamyšlení a vzdělávání se. Třeba se zde sejdeme opět na jaře ve stejném složení, abychom pokračovali v navazujícím kurzu, zaměřeném na vodění koní, práci na dvou lonžích a kavaletách.

21.10.2006

Faremní Hubert: dopoledne se všechny spřízněné jezdkyňe sešly na farmě a pustily se do přípravných prací na nedělní seminář s Renatou Malou. V poledne jsme se naobědvali a vyrazili do ohrady pochyťat koně. Jediný, kdo zůstal doma, byl Ali. Všichni ostatní koníci nesli své jezdkyňe na trasu tříhodinového Huberta poté, co si na jízdárně připily silným nápojem z Dášiny domácí „alkoholtéky“ a nechaly se odekorovat. Počasí nám přálo a terény byly opravdu příjemné. Janička s Violkou jely na trati tak ohnivě, že rozmetaly pár vkusně zabarvených a voňavých „kravinců“ na hlavu Ambry a na ní sedící Hanku. V závěrečném honu na lišku (vzhledem k nepřítomnosti lišky jsme museli jako náhradníka zvolit zrzavého Alfa) zvítězil Vulkán s Dášou. Těšme se tedy na rychlost příštího Huberta, bude určitě závratná... jen bych se bála, že ulovíme lišku již na naší jízdárně.

Po návratu na farmu nás čekalo pár dodělávek na fazoně jízdárny a kruhovky, nakrmili jsme koníky a hurá k ohni, na kterém se již škvařilo naložené maso. Celý den jsme si všechny, kromě Anety, která onemocněla, příjemně užily. Hurá tedy do dalších všedních dní.

28.9. – 3.10.2006

Prodloužený, jezdecký víkend: akce se zúčastnily naše dvě věrné jezdkyňe -zákaznice. Každý den nás čekaly nejen vyjíždky do terénu, ale také výcvik na jízdárně, vyzkoušení jízdy bez sedla na jízdárně i v terénu. Byť byla akce nakonec v menším rozsahu, než bylo plánováno, myslím, že se podařila.

7 – 8 / 2006

3. sezona letních pobytů: letošní léto jsme uspořádali šest pobytů. Bohužel jsem již před létem musela vybírat vhodné pomocnice, protože Hanka odjela do zahraničí. Bylo velmi těžké najít někoho zodpovědného a schopného jezdit se zákazníky. Z asi třiceti nabídek jsem vybrala pět holek, které měly přijet na farmu na vyzkoušení. Je děsivé, že napíšete inzerát a odpoví vám většina lidí, kteří vůbec nevyhovují daným podmínkám. V každém případě jsem vybrala tři pomocnice, které se jevily jako pro naše akce vhodné.

První turnus mi pomáhala organizovat Jana Ottová, kterou máme již vyzkoušenou, a vím, že funguje na 200% (včetně dojení kozy...). Následoval týden volna, kdy se o koníky pomáhala starat účastnice prvního turnusu – Martina Bartáková, díky ní jsme mohli normálně fungovat. Další dva turnusy měla mít na starosti Eva, která si bohužel den před zahájením pobytu vyzkoušela letecký den z Vločky a s těžkým otřesem mozku a pohmožděninami skončila v nemocnici. Musela ji na poslední chvíli nahradit naše Klára. Ta zvládla celý týden. Pak se zde již vystřídala Jana Kašová a Hanka Fojtíková.

Každý den jsme absolvovaly výcviky na jízdárně po maximálně dvou jezdcích a několikahodinovou vyjížďku do terénu. Každý pátek účastníky čekala celodenní vyjížďka do

Soběšic, kde rozbalili oběd, naplnili žaludky a frčely zpět na farmu. Večer na rozloučenou zapláol oheň, na kterém jsme ogrilovali maso k večeři a hurá naposledy do spacáků.

Nejmladší účastníci našeho pobytu bylo pět let, nejstarší dvacetdva. Letošní léto nám vyšlo i co se týká počasí, tak si myslí, že se dá uzavřít s dobrým pocitem po dobře vykonané práci.

Díky tedy patří nejen všem mým pomocnicím, které jsou výše jmenovány, ale také všem účastníkům, kteří byli letos částečně dotčeni přítomností našeho nového člena. Holky moc děkuji!!!

24.5.2006

Naše farma se rozrostla o dalšího člena, malého Pét'u: vážil 3,51 kg a měřil 49 cm.

5 - 6 /2006

Jarní putování: tento rok se nám podařilo uskutečnit čtyři miniputování. Všechny vedl Petr. Na některých jsme měli jen huculy, někdy jsme ale museli vzít do terénu i arabky a Heru. Přespávalo se ve srubu v kempu u Maleče. Srub se nachází na malé louce na okraji dvou rybníků, kousek od silnice ale na naprosté samotě. Koníci měli postavenou ohrádku z el.ohradníku na spodní části louky. Po celou dobu měli dispozici kromě pastvy i seno. Veškeré jídlo a věci potřebné na nocleh jsme dopravili autem na místo určení. Jezdci vezli na svých koních pouze nutné oblečení, jídlo na celý den kromě večeře a pití. Z tábořiště máme jen kousek na koupaliště Rohanov, kam lze na koních za celkem příjemnou dobu doběhnout.

Kromě jednoho putování vyšlo i krásné počasí. Problémy nastaly jen s arabkami, které odmítaly zůstat s huculy přes noc v ohradě bez elektriky. Museli jsme je tedy ráno občas lovit na louce.

27.9.2005

Přistěhovala se Hera a Holy: řady našich koňských obyvatel rozšířily teplokrevné klisny Hera a její dcera Holy. Eva – jejich majitelka, odjela na rok do Anglie a kobyly se přestěhovaly k nám. Obě si zvykly na pobyt venku a v rámci možností se přizpůsobily našim koníkům. Největší problém, jako vždy, nastal na straně huculů, kteří nové spolubydlící nepřijali ani za rok jejich pobytu u nás.

28. – 30.9.05

První podzimní miniputování: v pátek se na farmě sešly tři účastnice prvního putování.

Bohužel nám nepřálo počasí, přšelo a bylo značně chladno. Rozhodly jsme se tedy, že přespávat nebudeme v přírodě, kde by nám bylo asi „trochu nekomfortně“... Vracely jsme se tedy večer na farmu a holky přespávaly v chatkách, v kempu Cihelna. Druhý den se počasí zlepšilo, dokonce svítlo sluníčko a bylo mnohem příjemněji. Jedna z účastnic se bohužel pro nevolnost sobotního programu nezúčastnila. Nedělní počasí nám již znovu nepřálo, od rána skrápěl záda našich koní i naše pronikavý déšť. Přesto jsme akci přežily. Všechny holky absolvovaly poslední den bez sedel a na ohlávkách, takže měly alespoň pozadí zahřátá od koňských hřbetů. Putování jsme jely na huculech – Ambra, Dominik, Nikola a Vulkán. Myslím, že byť nám počasí opravdu nepřálo,

nakonec se putování podařilo. Koníci byli příjemní a v pohodě, jezdkyňe se držely zuby nehty a všichni jsme přežili.

8 / 2005

Přehlídka Shagya Arabů Slatiňany: tento rok odjely na přehlídku pro změnu naše slečny. Ve tři hodiny ráno jsme naložili Violku a Vločku, „nasoukali celou naši výpravu pěti lidí do auta a vyrazili směr Slatiňany. Cesta byla dlouhá a pro změnu za špatného počasí. Předvádělo se na trávě, která po dešti jemně klouzala, což pozitivně ovlivňovalo schopnosti některých předváděčů. Violka obsadila pěkné třetí místo, Vločka ve velmi početné skupině obsadila to poslední, ale i přesto ji máme rádi...

7 – 8 / 2005

2. sezona letních pobytů: tento rok proběhlo na farmě 8 týdenních pobytů, dva pro dospělé a šest pro děti. Na každém turnusu se sešli čtyři účastníci. Počasí tohoto léta nebylo zrovna příjemné, hodně času pršelo a bylo relativně chladno. Přesto však účastníci pobytů odjížděli spokojeni a se spoustou zážitků. Během léta se nestalo nic, co by vyloženě narušilo jeho průběh, pár pádů jsme si samozřejmě užili, ale nakonec jsme všichni přežili. Na provoz nám byl zapůjčen huculský valach Barbar, pocházející z HC v majetku sl. Hrdinové. Bohužel se koník nebyl schopen aklimatizovat v našich podmínkách. Vzhledem k jeho dosavadnímu individuálnímu způsobu držení nebylo možné Barbaru socializovat. Zkušenost z tohoto léta a hlavně z následného jednání s majiteli nám dala poučení pro další roky. Již nikdy nevezmeme mezi naše koně huculka pocházejícího z takto odlišných podmínek, protože naši koně ho nejsou ochotni přijmout.

17.1.2005

Uhynul Mefisto: poté, co jej někdo vypustil z výběhu sežral asi pár hodně jedovatých věcí, po pěti dnech vše vypadalo mnohem lepší. Bohužel se po uplynutí dalšího týdne jeho stav rapidně zhoršil a opustil nás. Uhynul ve výběhu vedle ostatních koníků na místě, kde najdete velký, zakopaný kámen. Kdo jste jej znali, vzpomeňte si občas na malého koně s velkým srdcem.

12 / 2004

Prodán Šaman: po několika měsících inzerce prodala Markéta Šamana. Přestěhoval se k nové majitelce do Prahy, tak snad se mu tam bude dařit co nejlépe! (po osmi měsících jsem se na něj shodou okolností byla podívat, změna prostředí bohužel nenavodila změnu v jeho krmitelnosti ani stavu končetin ☹ asi je to první koník, o kterém jsem přesvědčena, že je mu nejlépe v boxu).

8 / 2004

Přehlídka Shagya Arabů Kladruby nad Labem: Na přehlídku jsme vyslali nadějného, ještě hřebce, Zalima. Cesta na přehlídku byla trochu dobrodružná. Petr s Hankou a Janou O. vyrazili ve tři hodiny ráno směr Kladruby, já musel kvůli pobytům zůstat doma. Asi 15km před cílem se však porouchalo auto a vozík i s koněm museli přepřáhnout za vůz našeho velkého zachránce Roberta Blížence. Ali dorazil na přehlídku těsně před svým nástupem na předvadiště. Přesto se umístil na druhém místě mezi dvouletými hřebci a známkami za chody předčil i plemeníky a ostatní starší koně. Domů se vrátili pozdě v noci a opět jiným autem, naše bylo odtaženo do Prahy k opravě.

7 – 8 / 2004

1. sezona letních pobytů: První pokusné léto, kdy jsem pořádala výukové pobyty. Turnusů bylo 6, na každém dva účastníci. V té době jsme měli pouze dva koně, na kterých se dalo bezpečně jezdit – Mefista a Šamana. Tato nesourodá dvojice odchodila celý letní provoz bez jediného zaváhání. Každý den jsme chodili na hodinu na jízdárnu a na 2 – 3 hod do terénu. Ten jsem musela absolvovat pěšky, což bylo ideální cvičení na mou kondici. Léto jsme zvládli dobře, bez úrazů a v klidu. Pobyty mi pomáhala organizovat Hanka Mayerová, která tu po většinu léta byla se mnou.

11 / 2003

Přišel Šaman: V listopadu tohoto roku jsme se byli s Petrem podívat na Kbelnici u Strakonic na inzerovaného Shagya valacha. Byl to vysoký ryzák s odznaky a z araba toho na první pohled opravdu moc neměl. Koník jsme chtěli původně koupit, ale jeho plemenná příslušnost nás odradila. Jeho otcem byl asi nějaký ČT. Majitelka stejně nechtěla koníka úplně prodat, tak jsme se dohodli, že bude u nás zdarma ustájen a my jej budeme využívat pro své potřeby. Stěhovala jsme Šamana „po kopytě“ a zabydlet se v našem stádečku. Koník měl obrovské problémy s nohama, trpěl ve vlhkém počasí na obrovské mokravé rány na celé spodku nohou a velmi pomalé hojení všech ran a zranění ukazovalo na sníženou imunitu. Ale mezi koníky nakonec zapadl celkem dobře.

8 / 2003

Nastěhování prvních obyvatel farmy : V srpnu tohoto roku jsem ukončila pracovní poměr v pražské spediční firmě, nasedlala Mefista a po kopytě se vydala z Prahy do Volenic. Cesta nám trvala dva krušné dny. Jeli jsme za hrozného vedra, vyjžděli jsme brzy ráno (první den v 5, druhý den v 6 hod), oba dny jsme, jen s půlhodinovou přestávkou v poledne, jeli do cca 22hod. Mefisto v té době již netrénoval a užíval spíš klidu, proto byla cesta za daných podmínek pro něj i pro mě velmi náročná. Vzhledem k časové tísní jsme jeli nejkratší cestou a nemohli si ani vybírat terén. Pro cestování jsem nám vybrala víkend, když jsme v neděli večer přijeli do Volenic, měli jsme už oba opravdu dost. Po pár dnech jsem Mefistovi přivedla z Ohrazenic ještě Aliho a během dalšího měsíce se nastěhovala i Vločka s Violkou. Farma je konečně zabydlena, nyní nás čeká ji ještě upravit do obytného stavu.